49 framfærzluhreppur hans var álitinn að vera, rituð tilkynning um að hann væri
6. marz orðinn sveitarþurfi, og eptir það gekk framfærzlumálið sinn gang, þar til er það var úrskurðað af amtmanni 19. ágúst 1887, eins og að ofan er á drepið. Að því er aptur á móti snertir 17 krónur, sem veittar hafa verið 16. febr. 1886 án þess nokkur tilkynning um þá veitingu færi fram fyrr en 22. októbermánaðar, verður að fallast á, að bæjarstjórnin hafi með þeim drætti, sem ekki er að neinu rjettlættur, fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds á þeirri upphæð, og ber því að draga hana frá reikningsupphæð bæjarstjórnarinnar, en eptirstöðvarnar, 85 kr. 13 au. ber að greiða úr sveitarsjóði Saurbæjarhrepps án frekari dráttar.

50
7. marz **Brjef landshöfðingja** *til stiptsyfirvaldanna* **um lántökuleyfi handa prestakalli.** — Eptir að hafa móttekið þóknanlegt brjef stiptsyfirvaldanna, dags. 28. jan. þ. á. vil jeg hjer með veita samþykki til, að presturinn að Selárdal, síra Lárus Benediktsson, taki embættislán, að upphæð 1500 krónur, upp á prestakallið, til þess að byggja á prestssetrinu timburhús, allt að því 14 álnir á lengd og 6½ al. á breidd, og að öðru leyti samkvæmt lýsingu þeirri, er brjef yðar og þar að lútandi skjöl innihalda, þannig að hús þetta komi í staðinn fyrir forna timburstofu, sem nú er á prestssetrinu, og sem metin hefur verið á 350 krónur. Þó er lántökuleyfið bundið þeim skilyrðum, að lánið allt með vöxtum verði endurborgað innan 20 ára frá lántökudegi; *að* helmingurinn af upphæð lánsins verði eigi tekinn fyr en húsið er fullgjört og sannað er með lögmætri skoðunargjörð undir umsjón prófasts að verkið sje vel af hendi leyst og byggingin samkvæm lýsingu prestsins, dags. 20. ág. f. á., er hjermeð endursendist yður, *að* húsið verði eign staðarins, og að presturinn vátryggi húsið fyrir að minnsta kosti 2000 kr. þegar er það er uppkomið og haldi því síðan í slíkri ábyrgð; og *loks*, að presturinn haldi húsinu vel við og hann eða bú hans skili því á sínum tíma í gildu standi eða með fullu álagi.

51 **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins í Norðuramtinu og Austuramtinu* **um legu-**
25. marz **kostnað þurfalings.** Eptir að hafa móttekið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmaður, dags. 1. f. m. og þar með fylgjandi erindi hreppsnefndarinnar í Holtshreppi í Skagafjarðarsýslu, dags. 30. ág. f. á., þar sem hún áfrýjar úrskurði amtsins, dags. 12. maí f. á., er ákveður að tjeð hreppsnefnd skuli greiða hreppsnefnd Húsavíkurhrepps 88 kr. 49 aura, sem kostnað við sjúkdómslegu Sigurlaugar nokkurrar Guðmundsdóttur, sem viðurkennd er sveitlæg í Holtshreppi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar, og birtingar fyrir hreppsnefndinni í Holtshreppi, að með því að það, eins og tekið er fram í amtsúrskurðinum, er endilega útkljáð með samkomulagi hlutaðeigandi sýslumanna, sbr. 3. gr. í fátækrareglugjörð 8. jan 1834, enda samþykkt af hreppsnefndinni í Holtshreppi að henni beri að endurgjalda nauðsynlega læknishjálp stúlkunni til handa, — en

það er í þessu tilliti þýðingarlaust, hver sjúkdómur hefur að henni gengið —, og með því að jeg eptir kringumstæðunum ekki finn ástæðu til, að færa reikninginn yfir sjúkdómslegukostnaðinn niður, þá staðfestist hjer með hinn áfrýjaði amtsúrskurður í öllum greinum, og ber að sjá um, að hreppsnefndin í Holtshreppi greiði hreppsnefndinni í Húsavíkurhreppi hinar umræddu 88 kr. 49 aura. **51** 25. marz

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins í Norðuramtinu og Austuramtinu* **um hlunnindi handa sparisjóði.** — (ágrip). Með brjefi þessu eru sparisjóði Svarfdælinga endurveitt hlunnindi þau, sem um ræðir í tilsk. 5. jan. 1874 (sbr. landsh.brjef 26. febr. 1890) um 5 ára tímabil frá 31. jan. 1895 að telja, með venjulegum skilyrðum. **52** 26. marz

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins í Suðuramtinu og Vesturamtinu* **um breyting á manntalsþinghám.** — Út af beiðni þeirri, er ræðir um í þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. 26. f. m., frá hreppsnefndunum í Rosmhvalanes- og Miðneshreppum, um að hinn sameiginlegi þingstaður hreppanna á Skaga verði lagður niður, og hinn fyrnefndi hreppur hafi framvegis þingstað á Gerðum í Garði, en hinn síðarnefndi á Busthúsum, læt eg ekki hjá líða að tilkynna yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að hið umbeðna leyfi veitist með því skilyrði, að hreppsnefndirnar skuldbindi sig til að sjá um, að jafnan sjeu til sæmileg hús til þinghaldanna á hinum nýju þingstöðum. **53** 10. apríl

Brjef landshöfðingja *til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu* **um lausamennskuleyfi.** — Í þóknanlegu brjefi dags. 1. þ. m., hafið þjer, herra sýslumaður, skýrt frá því, að vinnumaður einn á Akranesi hafi beðið yður um lausamennskuleyfisbrjef, en ætli sjer ekki að nota leyfið í lögsagnarumdæmi yðar, heldur sje ásetningur hans að setjast að sem lausamaður í Reykjavík á næstkomandi vinnuhjúaskildaga. Með því að leyfisbrjefið á að vera tekið fyrir 1. maí samkvæmt lögum 2. febr. f. á. og gjaldið fyrir það á að renna í styrktarsjóð á Akranesi, teljið þjer næst liggja, að þjer gefið út brjefið. En hins vegar virðist yður álitamál, hvort hlutaðeigandi verði ekki samkvæmt 7. gr. í tilsk. um lausamenn og húsmenn 26. maí 1863 að leysa nýtt brjef í Reykjavík, og yrði þá niðurstaðan sú, að leyfisbrjef það, er þjer hefðuð útgefið, og sem leysti manninn frá vistarskyldunni frá næstkomandi vinnuhjúaskildaga, hefði aldrei neitt gildi, enda þyrfti maðurinn þá að greiða 2 krónum meira fyrir að geta byrjað lausamennsku er lögin gjöra ráð fyrir. Út af þessu hafið þjer beiðst úrlausnar á þeirri spurningu, hvort maður, sem fengið hefir lausamennskuleyfisbrjef og flytur sig á næsta vinnuhjúaskildaga út úr lögsagnarumdæminu, er hann hefur fengið leyfisbrjefið í, sje skyldur til þess að taka nýtt leyfisbrjef í því umdæmi, sem hann flytur sig inn í. **54** 18. apríl

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að það er álit mitt, að ákvæði 7. greinar í tilsk. 26. maí 1863: »Nú flytur nokkur, er fengið hefur leyfisbrjef, sig í annað lögsagnarumdæmi, og